

Arrest

nr. 295 329 van 11 oktober 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 25 januari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 januari 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en advocaat R. JESSEN loco advocaat D. GEENS en van advocaat E. WILLEMS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 januari 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Dit is de bestreden beslissing.

Op 23 juni 2023 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 295 328 van 11 oktober 2023 vernietigde de Raad deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad wijst erop dat het niet ter discussie staat dat de Nederlandse autoriteiten op 12 januari 2023 aangaven verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en het terugnameverzoek van de gemachtigde inwilligden.

In casu dient derhalve rekening gehouden te worden met de bepalingen van artikel 29 van de Verordening 604/2013/EU (hierna: de Dublin III-verordening), dat luidt als volgt:

“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.”

Artikel 29, 2 van de Verordening 604/2013/EU bepaalt verder:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Bijgevolg was de termijn voor overdracht in principe verstreken op 13 juli 2023, eveneens rekening houdende met het bepaalde in artikel 42 van de Dublin III-verordening.

Op 23 juni 2023 werd evenwel een verlengingsbeslissing genomen van de overdrachtstermijn tot 18 maanden. Deze beslissing werd evenwel vernietigd bij arrest nr. 295 328 van 11 oktober 2023. Nu een onregelmatigheid werd vastgesteld bij de verlengingsbeslissing, kan de Raad enkel concluderen dat de termijn voor overdracht is verstreken en dat bijgevolg België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van het internationaal beschermingsverzoek (cf. HvJ 25 oktober 2017, Shiri, C-201/16, punt 34).

De bestreden beslissing, die stelt dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming, kan niet langer worden uitgevoerd.

Er blijkt derhalve niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Ter zitting stelt de raadsvrouw van verzoeker het eens te zijn dat er geen belang meer is in de zaak indien de verlengingsbeslissing wordt vernietigd.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES